

Dưới ánh lửa hồng , anh khoá môi cô bằng nụ hôn nồng nàn , nụ hôn ấy có thể khiến bao cô gái xung quanh khát khao và sinh lòng ghen tỵ ...

Anh :

- dưới ông trăng tròn đang tỏa sáng trên trời cao , dưới ánh lửa hồng thiêng liêng rực lửa , anh nguyện yêu em đời đời kiếp kiếp ..

Cô lấy hai ngón tay bịt mồm anh lại :

- em không cần lời thề non hẹn biển, em chỉ cần một cuộc sống bình yên nơi anh .. vậy là đủ rồi ..

Mọi người xung quanh vỗ tay cho 2 người, ai nấy đều tấm tắc gật đầu khen ngợi và dành những lời chúc tốt đẹp cho anh và cô .. Dì Út đứng từ xa nhìn thấy cô , mắt rung rung cảm động , vì ít ra bà đã được yên tâm phần nào khi thấy cô hạnh phúc ..

Anh và cô hạnh phúc nắm tay nhau để trở về nhà ..

Anh :

- ngủ sớm đi , mai chúng ta phải trở về rồi .

Cô mỉm cười :

- ngủ ngon ..

Anh :

- ô thế quên à ?

- quên gì ?

- em chưa hôn tôi , như vậy tôi ngủ ngon sao được ..

Cô tiến đến hôn lên trán anh ..

- lắm chuyện thật ..

Anh cười kéo chăn nằm xuống bên cô , nhẹ nhàng vuốt mái tóc mềm mượt của cô :

- em như một thiên thần bay đến cuộc đời lạnh lùng không tình người của tôi vậy ấy cô gái nhỏ ..

Nói rồi k để cô kịp trả lời anh đã tiến đến hôn cô từ đôi môi mỏng mềm rồi dần tiến xuống cổ và xương quai xanh xinh đẹp của cô .. đôi bàn tay chẳng chịu nghe lời hăng hái xông pha đến bầu ngực trắng như tuyết của cô.. cô khẽ giật mình không kịp phản ứng rồi từ từ như có luồng điện tê dại chạy qua... không chống trả mà nằm yên tự nguyện mặc sức anh làm càn .. cô đỏ mặt :

- đáng ghét ..

Anh nhìn cô Âu yếm rồi nở nụ cười :

- nhẹ thôi , không đau đâu ..

Cô ánh mắt nghi ngờ :

- nhưng ...

- anh hứa , sẽ rất nhanh ..

Anh thành thạo nhanh chóng như con hổ bị bỏ đói lâu ngày , những động tác nhẹ nhàng để cô không bị đau , anh biết cơ thể cô chưa hồi phục hoàn toàn , làm như vậy rất có lỗi với sức

khỏe của cô ...nhưng anh cũng là đàn ông mà , huống gì đã gần 2 tháng nay anh chưa được giải tỏa ..nhìn thấy cô , tấm thân cọt xát vào anh khiến anh không kìm hãm được ham muốn ...anh đành đánh một quả làm liều , biết đâu thành công sẽ lại ra sản phẩm ...với cô ban đầu khi vật kia nhẹ nhàng chạm tới quả thật rất đau , cô bám chặt tay vào cạnh giường, cảm giác ấy giống như lần đầu cô bị mất đi lớp màng mỏng , cô khẽ nhăn mặt , anh xót cho cô , thì thào vào tai cô :

- một lát sẽ hết đau thôi ..

Cô nhú mày ..

- em thả lỏng ra một chút nào ..

Đôi bàn tay từ từ buông khỏi ra cạnh giường , phải mất 5p cô mới có thể hoà nhịp lại cùng anh , từ trong miệng phát ra từng âm thanh như chú mèo nhỏ tạo cho anh cảm giác thích thú vô cùng ..xong việc , khuôn mặt mãn nguyện của cả hai quấn quýt cuộn tròn vào nhau nhắm mắt đi vào giấc ngủ ngon ..

Khi ông mặt trời đã gọi cửa , cô mệt mỏi uể oải lê từng bước chân xuống giường , vội nhìn chiếc đồng hồ đã là 8 giờ sáng , cô nhìn một vòng quanh nhà không thấy anh đâu ... định bụng gọi tên anh thì chợt thấy anh từ cổng xách một bịch đồ ăn mang về ..

- anh thấy em ngủ ngon nên không lỡ gọi ..anh có mua đồ ăn cho em nè , ăn xong chúng ta sẽ về thành phố , xe đã đợi sẵn ngoài kia rồi ..

- thế mình đi luôn thôi anh , em không thấy đói . Tiện thể em muốn qua thắp hương cho bà ngoại anh và bố mẹ em trước khi về .

- không được , em phải ăn , không được chủ quan với sức khoẻ , ốm ra đấy lại khổ anh ..

- á à , thì ra anh sợ chăm em đúng không ?

Anh trí đầu cô :

- khổ tâm tôi đây này ..

Anh lấy bát dọn sẵn đồ ăn ra :

- vừa anh có ra thắp hương cho bố mẹ và bà ngoại rồi .

- sao không rủ em ..

- không được ..cho em đi lộ hết lời hứa.

-lời hứa gì ?

- bí mật .

- không tiết lộ được thật à ?

- hồi sau sẽ rõ ..

Anh cười nhìn dáng vẻ tò mò của cô ..

Anh và cô trở về Hà Nội , vẫn có một chút gì đó luyến tiếc tại nơi đây , nơi mà anh và cô đã cùng nhau có những kỷ niệm đẹp nhất tới nay ..

Trở về nhà , anh bận bịu với công việc , với những Đống giấy tờ mà chục ngày qua anh chưa xử lý được ..

Thư ký :

- dự án bên Pháp đã hoàn thành rồi thưa chủ tịch ..

Anh gật đầu :

- tốt lắm ..đúng mùa thu tôi cần .

- bao giờ có thể cắt băng khánh thành được ạ ?

Anh ngẫm nghĩ :

- xem ra đây cũng là dịp tốt để anh có thể dẫn cô đi du lịch nước ngoài , là cơ hội để những người bạn bên Pháp của anh biết tới cô..điều anh băn khoăn là sức khỏe của cô cũng mới đi một đoạn đường dài ..

- à mà đã thay máy bay cho tôi chưa ?

- dạ rồi ..

- thế việc của Trâm tôi bảo anh làm kết quả ra sao ?

- tôi đã cho cô ấy uống một loại thuốc từ bình thường có thể thành người không bình thường , đã trao trả cho nhà cô ấy rồi ..

Anh gật đầu ..

- cậu có thể đi ra ngoài ..

Anh liếc nhìn sang tấm ảnh của Thư để bàn làm việc , anh cầm lên rồi chăm chú nhìn nó , anh gấp xuống cho vào ngăn kéo :

- quá khứ ..

Tại paris Pháp :

Trâm trở về nhà với dáng vẻ ngây ngô không được tỉnh táo .. mẹ Trâm oà khóc ôm lấy cô :

- con ơi là con ...sao lại ra nông nỗi này ..

Trâm cười rồi bập bẹ :

- mẹ .. mẹ .. mẹ .. mẹ ..

Bà gật đầu :

- mẹ đây , mẹ đây ..

Bố Trâm nhăn mặt rồi đập tay xuống bàn :

- nó không hề nể nang gì chúng ta..

Bà khóc :

- có cái Thư nó là hi vọng để cứu con bé mà bác sỹ nói khó có thể hồi phục lại trí nhớ , có hồi phục cũng mất một thời gian dài ..không kịp rồi ..

Bố Trâm nhìn Trâm , đứa con gái thông minh xinh đẹp ngày nào nay đã không còn , nó đã trở nên khờ khạo , tâm hồn như một đứa trẻ con .. ông thở dài :

- thằng Minh nó làm vậy thà giết [hết chúng ta đi còn hơn .

Bà ngồi phịch xuống đất ..

- tất cả là tại cái con ranh bên cạnh thằng Minh , tôi gặp được nó nhất định tôi sẽ xé xác nó để bù lại mất mát này ..

Thư từ ngoài đứng đằng sau cánh cửa , cô nhếch môi rồi bước đi ...

Sau khi công việc đã ổn định , sức khỏe Thuý cũng đã khá hơn ..anh quyết định sẽ đưa cô

sang Pháp cắt băng khánh thành ..

Dũng :

- mày cho tao rủ Vân đi cùng với .

Anh gật đầu :

- được ..đi cho Thuý có bạn ..

Dũng :

- oh year ..

Thuý từ trong bếp bê ra 2 cốc nước cam..

Dũng :

- thằng Minh dạo này nó chăm em khéo thế , nghe có vẻ xinh gái ra ..

Thuý cười :

- anh quá khen ..

Minh cầm cốc nước cam rồi liếc Dũng :

- hừm.. uống đi cho ngọt giọng .

Dũng :

- nghe có mùi ghen hơi bị ác ..

Thuý :

- anh đừng voi chị Vân dạo này thế nào rồi ?

- bà chị em ngang lắm , anh theo mãi không được ..

-chị ấy sợ bị tổn thương lần nữa ..

- anh hiểu .. anh cũng đã chuộc thân giúp cô ấy rồi , nhưng cô ấy không hề hay biết , chỉ nghĩ mình đang ế ẩm không có khách ..

- anh thật tốt ...em mong 2 ng sẽ thành 1 đôi.

Minh :

- thế còn anh ?

Thuý đưa ngón tay lên :

- anh tuyệt vời ..

Dũng :

- nhìn ánh mắt hai người sờn cả gai ốc .. thôi tôi xin phép chủ nhà tôi về chuẩn bị đồ và thuyết phục nàng .. hẹn sáng mai gặp nhau tại sân bay nhé Thuý ..

Dũng rời đi ..

Anh :

- mai chúng ta sẽ qua Pháp . Dự án anh tâm đắc bên đó đã hoàn thành ..anh muốn em là người đồng hành cùng anh cắt băng khánh thành ..

Cô mỉm cười , ánh mắt không khỏi háo hức , cô đã nghe nói nhiều tới nước pháp và không ngờ cũng có một ngày được đặt chân tới đây..

Chuyến bay của anh khởi hành lúc 6 giờ sáng..

Anh :

- đoạn đường cũng khá lâu để tới , em mệt dựa vào vai anh ngủ này..

Dũng :

- phải đấy..Vân có mệt cũng dựa vào vai anh nhé..

Vân lườm Dũng :

- xùy..

Vệ sỹ của anh bê ra những món ăn nhẹ..

Anh :

- muốn ăn chút gì đó không ?

Cô lắc đầu ..

Dũng :

- mày mới thay máy bay này đẹp phết..

Anh cầm ly rượu vang nhấp môi cười..

Thúy :

- máy bay này là của riêng anh sao ?

Anh gật đầu..

Thúy ngạc nhiên tròn xoe mắt rồi cô tấm tắc :

- thật lãng phí..

Dũng phì cười :

- em đáng yêu thật đấy thúy..anh tưởng đâu em khen nó tài , khen nó giỏi..

Anh mặt tỉnh bơ..

Trải qua hơn 12giờ đồng hồ chiếc máy bay hạ cánh xuống đường băng của tòa nhà cao chọc trời của Pháp.. cô bước xuống không khỏi ngạc nhiên :

- lần đầu tiên em thấy máy bay hạ cánh trên nóc nhà..

Vân :

- chị nghe nhiều rồi nhưng nay mới trải qua..

Dũng :

- ở bên bạn anh , còn nhiều bất ngờ dành cho em..

Anh nắm lấy tay cô , đứng ở trên đỉnh cao ,gió trời l*ng lộng tạo ra một không khí vô cùng dễ chịu..từ trên cao nhìn xuống , cô có thể ngắm toàn thành phố , những tòa nhà cao tầng với phong cách cổ kính Châu Âu nối tiếp nhau..thật tuyệt ... đi từ sân thượng có một lối cầu thang tự động đi thẳng xuống tầng 1 của ngôi nhà..

Vân :

- nhà to và rộng quá..

Dũng :

- đây chỉ là một trong ngôi nhà ở đây của Minh , nhà đẹp mà chỉ để làm cảnh..

Anh :

- lát chúng ta sẽ ra khách sạn rồi dùng bữa luôn ở đó..

Thúy nhìn anh , ánh mắt suy tư , người đàn ông ưu tú về mọi mặt lại có thể chọn cô , người

con gái bình thường trong bao người , hoàn cảnh xuất thân cũng chả có gì nổi trội , cô tự thấy mình có chút chạnh lòng..cô biết anh giàu , nhưng điều k thể ngờ là anh giàu tới mức độ này ..

Vân khoác vai Thúy :

- chị biết mà đang nghĩ gì..

Thúy cười nhạt ..

- đến đây , em thấy những gì ở trước mắt , em thấy khoảng cách của em thật xa với anh ấy..

Vân vỗ vai :

- nghĩ nhiều hại não lắm..nên bớt nghĩ..qtrong chị thấy được lão ấy dành tình cảm thật cho mày..

Anh từ ngoài gọi vào :

- ô tô đến rồi , hai chị em còn đứng đó làm gì..

Anh tiến tới cầm tay cô , Dững chạy ra chỗ Vân :

- anh giúp em đỡ lạc lỏng..

Một buổi chiều tà Trên bờ cát trắng trải dài dọc bờ biển nổi tiếng của Pháp ..màu xanh của trời , màu xanh của nước đan xen với màu sắc của hoàng hôn tạo nên một khung cảnh đẹp mê lòng người..

Dững vui vẻ khoác vai Vân ...Vân lườm :

- tép tép cái tay lại .

- Thúy.. đây là lần đầu tiên em tới đây đúng không ?

Thúy gật đầu :

- vâng , đây cũng là lần đầu tiên em đi biển...biển đẹp thật..

Minh nắm lấy tay Thúy :

- ở bên tôi em sẽ được đi cả thế giới..chỉ sợ em có đủ sức đi không thôi.

Dững :

- ái chà ..lâu lắm mới thấy mày nói được câu mát tai..

Thúy cười , e thẹn đỏ cả mặt..

Dững :

- đỏ mặt đáng yêu ghê cơ.

Minh liếc mắt :

- hừm ...

Dững bịp mồm rồi xoa bụng

- ơ thôi đi về khách sạn đi , đến giờ cái bụng chẳng chịu nghe lời ..

Vân :

- cái đồ háu ăn mà có béo được đâu .

- ơ hay , body chuẩn của người ta mà lại ..

Minh :

-mày dẫn Vân về khách sạn trước đi , tao muốn cùng Thuý ngắm hoàng hôn trên biển ..